

מישהו חוגג פה, וזה לא אני

ביטול כרטיס האשראי (עקב חיובים מוזרים) מעורר שלל סוגיות מודחקות: למשל, ביטוח חיים - כן או לא? ❖ ולמה שימוש במילים כמו טרנטע או חנטריש שם עלי אוטומטית תווית של בומר?

ניקיון ובית מרווח. בנוסף על כך, הביטוח היה מפצה אותי בכסף שבו אפשר לנסוע לטיול מסביב לעולם, וסגרנו את הבעיה. אבל ממה שאני זוכר, הביטוח משלם לך רק במידה שרכשת מחדש את המקרר או מכשיר הטלוויזיה שנגנבו או הושמדו, כך שתמצא את עצמך יושב על הספה החדשה מול הטלוויזיה החדשה, והטיול היחיד שתעשה זה למקרר החדש שממנו תוציא עוגת שמרים ישנה.

ביטוח חיים זו דילמה. בגילי המתקדם לא בטוח שזה רעיון כל כך טוב, הביטוח מתייקר, ואם אני מת בזמן הקרוב, הבנות כבר מספיק בוגרות כדי להסתדר לבה. אולי עדיף לחסוך את הכסף של ביטוח החיים ולשמור להן את הכסף הזה בתוכנית חיסכון בשם "כשחללשה", ראשי תיבות של "כספים שאבא חסך לנו לפני שהוא התפגר".

אם כבר מדברים על גיל, לאחרונה אני

שומע יותר ויותר את הביטוי "אוקיי, בומר", שהוא חלופה מכובסת למשפט הארוך מדי: "אני אפילו לא יכול להתחיל להסביר לזקן כמוך כמה אתה לא בע"יניים, ולכן אני פשוט אגיד - אוקיי בומר". יש פה גם לופ בעייתי, כי אנשי דור ה-y חושבים שכשהבומרים טוענים שמדובר בגילנות (אם הם בכלל שמעו על המושג הזה), הם מפספסים את העניין, ובעצם מדובר בכינוי לאנשים לא מעורבנים שלא מבינים מהחיים שלהם מכל הגילים.

מעבר לגיל האובייקטיבי, יש עוד כמה סימנים שא"מורים לעזור לך להבין שאתה בומר:

אתה לא ממש שומע מה הילדים שלך אומרים, וחוזר שוב ושוב על המילה "מה?". גם אם אתה שומע מה הם אומרים, הם מדברים מהר מדי ומשתמשים בביטויים חדשים מדי, ואתה פשוט לא מבין על מה הם מדברים, ובטח לא על מה מדברים השירים שהם שומעים עם מילים(?) משונות כמו מועבט, וודג, טי קיטאס וג'ורדי ג'ורדליש.

אתה אומר סלפי על סתם תמונה רגילה, כשאתה רוצה לצלם תמונה או סרטון. אתה לא מוצא את האפליקציה של המצלמה ונכנס בטעות לווייז, או שהכיסוי המתקפל של הסלולרי שאופייני לבומרים מכסה את המצלמה, וכשהתמונה יוצאת שחורה אתה חושב שנשרף הפילם.

אתה מסתובב שעות עם פנס דלוק בנייד גם כשאתה באמצע הרחוב בצהריים.

אתה אומר מילים כמו חנטריש, יא-חכיבי וטרנטע ואנשים מסביבך לא מבינים מה אתה רוצה, אבל הם מבינים שאתה כבר טרנטע.

אתה מסמן למישהו בידים שיתקשר אלייך ועושה סימן של חוגג של טלפון, ופתיחת חלון במכונית זה מבחינתך סיבוב של ידית.

אתה מנסה להיזכר בשם של מישהו, ואז פולט את כל המידע שאתה יודע על האדם חוץ משמו. "נו, ההוא שאישתו עבדה בסלקום, גבוה כזה, גר ברחובות, תמיד משקר, אחותו התחתנה עם שבדי, נו השבדי שעובד בביטוח. בלונדיני כזה, איך קוראים לו?"

כשאתה רוצה להחמיא למישהי שלדעתך נראית טוב ומשתמש בפרנסים ישנים, ואומר מזכירה את בריו'ט בארדו או את ראקל וולש ז"ל.

כשאתה מזמין את הילדים לארוחת שישי גם כי אתה מתגעגע, אבל בעיקר כי כבר יומיים אתה לא מצליח להתחבר לאינטרנט, ואתה צריך שמישהו מהם יעזור. ❖

yairn@israelhayom.co.il

כי לא קרה שום דבר דרמטי שהצריך את הפעלתו, או להתבאס שלא קרה לי כלום וסתם שילמתי כל השנים. ביטוח רפואי, למשל, חייבים - למרות שיש מי שיחלקו עלי גם בזה. צריך כמוכר לבדוק שאין כפילויות מיותרות, אבל קופת החולים לא מכסה את כל הקטסטרופות שמחכות לנו במעלה ההזדקנות, וטוב שאם חלילה יצוץ איזה צורך בתרופה שלא כלולה בסל, או שניאלץ חלילה להחליף איזה איבר חיוני שאין לנו ממנו חלפים במחסן בבית, יהיה למשפחה מענה הולם.

ביטוח רכב רצוי שיהיה, למרות שכשמישהו רק שרט לך את הפח, לא תפעיל אותו בגלל ההשתתפות העצמית, השמאי וכל הכאב ראש הזה. אם לעומת זאת נכנסת בקיר, והואטו נראה עכשיו כמו אקורדיון סגור בסוף אירוע שירה בציבור

איור: עובדיה בנישו

של אפי נצר, טוב לדעת שיש ביטוח. ביטוח רעידת אדמה? מהאסון בטורקיה למדתי שאם בניין דירות מתפרק לך על הראש, לא בטוח שישאר מי שיפנה להברת הביטוח וייהנה מרמי הביטוח. אבל עבור הסיכוי הקטן שמישהו מאיתנו יינצל, עדיף לנסות להתנחם עם כמה שקלים, אחרת עוד תישאר קירח מכאן ומכאן ואפילו לא תוכל לעשות השתלת שיער, כי כל המכונים נהרסו ברעידה בטורקיה. ביטוח תכולה הוא נושא טריקי. מצד אחד הייתי שמח אם מישהו היה בא ופשוט גונב את כל השטויות המיותרות שצברנו בבית במשך השנים (אני מכיר כאלה שהיו שמחים שהוא ייקח איתו גם את בן/בת הזוג). זה היה מייצר תחושת

בשבוע שעבר קיבלתי טלפון מחברת האשראי.

הבחור החביב שהתקשר עדכן אותי על פעילות חריגה בכרטיס האשראי שלי. עניתי לו באופן כן ואמיתי שהפעילות החריגה בכרטיס מתקיימת באופן שוטף מדי חודש, שגם בעיניי זה לא מוצא חן ושלמרות שהכרטיס הוא שלי, זה פחות קשור אליי ושאני לא רוצה להפיל את האחריות על מישהו אחר במשפחה - אבל אני כן רוצה להפיל אותה על מישהו אחרות.

הבחור ניסה להישאר קורקטי ומקצועי, וענה שהוא מציע לי ככל וזאת לבדוק את העניין, כי מישהו קנה עם הכרטיס בשלוש בלילה פרטי לבוש בחנות בגדים בטורקיה, וכמה שעות אחר כך המשיך לחגוג ביוהנסבורג שבדרום אפריקה. כשקיימתי בירור עם בנות הבית לגבי הקניות הנ"ל, הן נעלבו שחשדתי בהן, בעיקר כי מדובר בחנויות זולות יחסית, עם טעם רע באופנה, שכף רגלן וכרטיסן לא היתה דורכת בהן - וגם אם כן, הנזק הכספי היה גדול בהרבה.

חזרתי לחברת האשראי ואישרתי לנציג שכמו שהוא חשד, פרטי הכרטיס שלי אכן דלפו לאיזה שורד בינ"לאומי נטול חוש אופנת, והסכמנו מייד לבטל את הכרטיס - אף שאם השורד היה מביטוח להמשיך להשתמש בכרטיס באופן מידתי ומתון, הייתי מאפשר לו להמשיך איתו בשמחה, בידיעה שזה רק יחסוך לי כסף כל חודש, בתנאי שנשמור על זה בסוד מפני בנות הבית.

החלפת כרטיס אשראי, אף שהיא כרוכה בכאב ראש לא קטן, טומנת בחובה גם יתרון. כל מיני גורמים שמורגלים בתשלומים קבועים מהכרטיס שלך כמו גט טקסי, אפל, נטפליקס ופנגו מתקשרים פתאום לדרוש בשלומך, לברר מה קרה ומדוע זרימת הכסף נפסקה. מבחינתנו, זו הזדמנות נהדרת להיזכר שיש בכלל הוצאה כזו - כולל תשלום על קו טלפון שלא השתמשת בו מאז ששר התקשורת היה משה שחל - ולהפסיק אותה במידת הצורך.

המחשבה שמישהו חוגג לי על האשראי ברחבי העולם ואני אפילו לא שם לב, גרמה לי לתהות אם אני בשליטה על המצב, ובאופן כללי אם אני עושה מספיק כדי לחסוך בהוצאות ולהדק קצת את החגור. רה. הדיווחים בחדשות מלמדים שיוקר המחיה עולה, הריבית במשק עולה, האינפלציה עולה - ואיתם צפויים לעלות גם האובדנרדאפט ורמת לחץ הדם שלי, כך שכדאי לבדוק היכן אנחנו סתם מבזבזים ויכולים לצמצם.

את הרוטינה של שיחה עם הגברת הראשונה החלטתי לחסוך ממנה וממני. אני הרי מכיר את הלך המחשבה שלה ויודע בדיוק מה היא תענה לי על כל התלבטות בסעיפים תקציביים, אז למה להטריד אותה בזוטות?

סעיף רכישת בגדים, למשל. מבחינתי אין שום בעיה לוותר על הסעיף כולו ולהמשיך ללכת עם אותן סחיכות שכבר יש לי, גם אם מדובר במחלצות עם חורים

ברמת הגבינה השווייצרית, כל כך דהויות שגם בוויצו יסרכו לקבל אותן כתרומה. עבור שאר בנות המשפחה, לעומת זאת, מדובר בצורך קיומי. וכמו שאומרת רעייתי לא פעם, קניית בגד או תיק מסיבה לקונה אושר רב ומייתרת טיפול פסיכולוגי שעשוי להיות יקר בהרבה וגם חופר בהרבה, ופחות אפקטיבי.

פספוש ברשימת החיובים מהבנק, שבגרסתה

המודפסת מגיעה בחודשים מסוימים לאורך של מגילת אסתר, העלה שאחד הסעיפים הכולטים בהוצאות שלנו הוא ביטוח. כמו כל חסכן לא הכי אינטליגנטי, אני תמיד מתלבט מה עדיף - לשלם כל השנים על הביטוח ולשמוח שלא עשיתי בו שימוש,